

34.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg.

Til

Folketingets Toldudvalg.

Undertegnede Bestyrelser for Landets tvende Fabrikantforeninger paa Tobaksindustriens Omraade tillade sig herved i al Ærbødighed at rette en indtrængende og indstændig Opfordring til det høje Toldudvalg om, at vort Fag ikke maa blive gjort til Genstand for det saavel fra Kommissionsmindretallet som nu sidst under Folketingets Forhandlinger ogsaa af Hs. Excellence Finansministeren antydede Forsøg paa at anvende Værditold ved Fortoldningen af vore Raaprodukter og Fabrikata.

Det ligger ganske uden for vor Hensigt og Opgave at ville blande os i den principielle Drøftelse af Værdi- og Vægttoldens teoretiske og praktiske Fortrin og Mangler. Vi ønske blot og tro os berettigede til som Fagfolk at kunne og burde oplyse det høje Udvalg om, at hvad man end maatte mene om Værditoldens Anvendelighed over for andre Varer, saa er det en universal Anskuelse blandt alle sagkyndige paa Tobakkens Omraade, at saavel Raatobakken som navnlig ogsaa de færdige Tobaksfabrikata ikke have de Egenstaber, som gøre en Værditolds Gennemførelse for deres Vedkommende mulig. Denne Erkendelse har ogsaa fundet sit Udtryk deri, at alle europæiske Lande, altsaa Importlandene, udelukkende anvende Vægttold.

Værditoldens Tilhængere — deriblandt ogsaa Kommissionens Mindretal (se Betænkningen A., Side XXVI) — fremhæve selv med Rette, at Værditoldens praktiske Gennemførlighed beror paa tvende Forudsætninger, som imidlertid efter Tilhængerens Mening i en Hæder af Tilfælde ville være til Stede. Disse Forudsætninger ere følgende: 1) at betydeligere Afvigelser mellem Fakturabeløbet og det indklarede Varepartis virkelige Værdi i Handel og Wandel ere paa saadanne og haandgribelige, saaledes at de som Regel ville vække det ikke specielt sagkyndige Toldvæsenes Opmærksomhed og Mistante; 2) at der i saadanne Tilfælde med forholdsvis Lethed kan foranstattes en Syns- og Skønforretning, som frembyder Garantier for en upartist og sagkyndig Bedømmelse af Forholdet.

Begge disse Forudsætninger fattes imidlertid, naar Taler er om Tobak. Mangfoldige Sorter Raatobak indkomne til saa forskellige Priser, ikke alene fra Aar til Aar, men for den samme Høsts Vedkommende, uden at nogen Forskel paa de enkelte Partiernes Egenstaber er let erkendelig, at Toldvæsenet enten maatte leve i en stadig Tilstand af Mistænksomhed eller fuldkommen og haabløst opgive al Mulighed for Kontrol. Men hvad værre er, — naar Toldvæsenet da vil appellere for at saa skaffet sig en sagkyndig Afgørelse, saa skal det nok snart vise sig praktisk umuligt selv i Hovedstaden — endfige paa de mange Toldsteder Landet over — at saa tilvejebragt en saadan, der blot har et Skin af Tilforlidelighed og Grundighed. I Anledning af nærværende Henvendelse have ansættede og fremragende Fagfolk været samlede i Rjøbenhavn for at overveje og drøfte hele dette Spørgsmaal, og de have alle som een erklæret, at de under ingen Omstændigheder turde paatage sig i de Tvivlstilfælde, som i Praxis ville blive de almindelige, at bedømme hvad en saadan omstridt Raavare virkelig maatte være værd, og om der overhovedet forelaa nogen Afvigelse mellem den almindelige Handelsværdi og den opgivne Fakturapris. Mange Hensyn krydse her hverandre og sætte det enkelte Tilfælde uden for al saglig Kritik. Man har ingen Standard at maale Tobakkens Egenstaber efter som ved saa mange andre Varer; enhver Fabrikant kan i sine egne Køb kun gaa efter rent per-